

ส่วนที่ 2

สภาพทั่วไปและสถานการณ์แนวโน้มจังหวัดภูเก็ต

สภาพทั่วไป

1.ขนาดพื้นที่และอาณาเขตการปกครอง

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 45 ลิปดา ถึง 8 องศา 15 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 98 องศา 15 ลิปดา ถึง 98 องศา 40 ลิปดา ตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร 32 เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 48.7 กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ 543.034 ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมีพื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด 570.034 ตารางกิโลเมตรหรือ 356,271.25 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 402 รวมระยะทาง 867 กิโลเมตร หรือ 688 กิโลเมตร ทางอากาศ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานสารสินและสะพานเทพกระษัตรี
ทิศตะวันออก	ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

2.ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา มียอดเขาที่สูงที่สุด คือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร และประมาณร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะพื้นที่ ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

3.ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตศูนย์สูตร อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี มี 2 ฤดู ประกอบด้วย

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือน เมษายน ถึง เดือนพฤศจิกายน

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือน ธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม

ประชากรและความหนาแน่นของประชากร

ประชากรจังหวัดภูเก็ต ที่ปรากฏตามทะเบียนราษฎร ณ เดือนธันวาคม 2553 มีจำนวน 340,030 คน แยกเป็นชาย 160,856 คน หญิง 179,174 คน จำนวนความหนาแน่นของประชากร 626 คนต่อตารางกิโลเมตร

จำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ต ตามทะเบียนราษฎร เปรียบเทียบระหว่าง ปี 2552 และ ปี 2553

กลุ่มอายุ (ปี)	ปี 2552			ปี 2553		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
0-5	16,486	15,645	32,131	16,790	15,808	32,598
6-10	13,039	12,325	25,364	13,161	12,428	25,589
11-15	13,681	13,544	27,225	13,872	13,600	27,472
16-20	12,210	13,231	25,441	12,894	13,983	26,877
21-25	10,470	12,587	23,057	10,530	12,874	23,404
26-30	13,614	16,786	30,400	13,395	16,472	29,867
31-35	14,969	17,930	32,899	15,137	18,513	33,650
36-40	14,346	16,925	31,271	14,728	17,138	31,866
41-45	13,451	14,997	28,448	13,817	15,665	29,482
46-50	10,591	11,947	22,538	11,124	12,614	23,738
51-55	7,644	8,800	16,444	8,290	9,408	17,698
56-60	5,858	6,530	12,388	6,039	6,860	12,899
61-65	3,685	4,154	7,839	3,953	4,551	8,504
66-70	2,635	2,988	5,623	2,791	3,075	5,866
71-75	2,010	2,478	4,488	2,092	2,624	4,716
76-80	1,196	1,752	2,948	1,241	1,779	3,020
มากกว่า 80 ปี	919	1,647	2,566	1,002	1,782	2,784
รวม	156,804	174,266	331,070	160,856	179,174	340,030

ที่มา: กรมการปกครอง

การสาธารณสุข

มีสถานบริการด้านสาธารณสุข คือ โรงพยาบาลทั่วไป ขนาด 503 เตียง 1 แห่ง (โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต) ขนาด 129 เตียง 1 แห่ง (โรงพยาบาล อบจ.ภูเก็ต)โรงพยาบาลชุมชน ขนาด 70 เตียงและ 60 เตียง รวม 2 แห่ง (โรงพยาบาลกลาง และโรงพยาบาลป่าตอง) สถานีอนามัย จำนวน 21 แห่ง ศูนย์บริการเทศบาล จำนวน 3 แห่ง สถานบริการเอกชน จำนวน 3 แห่ง

จำนวนสถานพยาบาลในจังหวัดภูเก็ต

สถานพยาบาล	อ.เมือง	อ.กลาง	อ.กะทู้	รวม
โรงพยาบาลทั่วไป (แห่ง/เตียง)	2/632	-	-	1/503
โรงพยาบาลชุมชน	-	1/70	1/60	2/130
โรงพยาบาลภาคเอกชน	3/434	3/434	-	
สถานีอนามัย (PCU)	9	10	2	21
คลินิกเวชกรรม	69	11	20	100
คลินิกกายเวชกรรมเฉพาะทาง	44	-	5	49
คลินิกกายภาพบำบัด	5	-	-	5
คลินิกเทคนิคการแพทย์	6	-	1	7
คลินิกทันตกรรม	53	3	17	73
คลินิกทันตกรรมชั้น 2	1	-	-	1
คลินิกการแพทย์แผนไทย	6	1	-	7
คลินิกการพยาบาลผดุงครรภ์	-	1	-	1
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	158	36	106	300
ร้านขายยาแผนโบราณ	11	1	-	12
สหคลินิก	2	-	-	2

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต

บุคลากรด้านสาธารณสุข

จังหวัดภูเก็ตมีอัตราบุคลากรทางด้านสาธารณสุข รวมทั้งสิ้น 2,264 คน แยกเป็น

แพทย์	จำนวน	386	คน
ทันตแพทย์	จำนวน	59	คน
เภสัชกร	จำนวน	87	คน

พยาบาล จำนวน 1,014 คน

เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและอื่น ๆ อีก จำนวน 708 คน

การท่องเที่ยว

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ได้แก่

1) สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีสภาพพื้นที่เป็นเกาะ ทำให้จังหวัดภูเก็ตมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย อาทิ แหลมพรหมเทพ เขารัง อ่าวกะตะ อ่าวกะรน อ่าวป่าตอง หาดสุรินทร์ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) หาดแหลมกาใหญ่ หาดราไวย์หาดในหาน อ่าวกมลา เกาะเฮ เกาะแก้ว เกาะโหลน หมู่เกาะราชา แหลมสิงห์ อุทยานสัตว์ป่าเขาพระแทว เป็นต้น

2) สถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ประเพณีท้องถิ่น อาทิ ศูนย์หัตถกรรม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติถลาง วัดฉลองหรือวัดไชยธาราราม วัดพระนางสร้าง วัดพระทอง งานท้าวเทพสตรีท้าวศรีสุนทร

3) สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ อาทิ อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรี – ท้าวศรีสุนทร เมืองเก่าภูเก็ต(ตึกชิโนโปรตุกีส) เป็นต้น

4) กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว อาทิ งานท้าวเทพกระษัตรีท้าวศรีสุนทร งานประเพณีปล่อยเต่าเทศกาลอาหารทะเล งานประเพณีผ้อต่อ ประเพณีกินผัก มหกรรมไตรกีฬา งานประเพณีลอยเรือชาวเล เทศกาลเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต งานแข่งขันเรือใบชิงถ้วยพระราชทาน เป็นต้น

5) สถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ อาทิ สวนผีเสื้อ หมู่บ้านไทยและสวนกล้วยไม้ภูเก็ต สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ เป็นต้น

จำนวนผู้เดินทางผ่าน เข้า-ออก สนามบิน และด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดภูเก็ต

รายการ	ปี 2551 (คน)	ปี 2552 (คน)	เพิ่ม/ลด %
จำนวนผู้ผ่าน เข้า-ออก สนามบิน	5,719,706	5,762,745	+0.75
ผู้โดยสารภายในประเทศ	3,505,444	3,488,566	-0.48
ผู้โดยสารระหว่างประเทศ	2,176,306	2,274,179	+4.50
จำนวนผู้ผ่านด่าน ตม. (ขาเข้า)	1,318,863	1,322,150	+0.25
ผ่าน ตม. ทางเครื่องบิน	1,203,770	1,189,700	-1.17
ผ่าน ตม. ทางเรือ	115,093	132,450	+15.08

ที่มา: ท่าอากาศยานภูเก็ต , ด่านตรวจคนเข้าเมืองภูเก็ต , ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานภูเก็ต

แนวโน้มการท่องเที่ยวในช่วงกลางปี 2553

สถานการณ์ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตช่วงต้นปี 2553 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตจำนวนมาก อัตราจองห้องพักอยู่ที่ร้อยละ 79.82 และในช่วงเทศกาลปีใหม่ เทศกาลตรุษจีน พบว่ามีการเข้าพักร้อยละ 90-100 ในกลุ่มโรงแรมหาดป่าตอง กะรน บางเทา และในตัวเมือง ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวออสเตรเลีย และกลุ่มตลาดยุโรปซึ่งเป็นตลาดหลักของจังหวัดภูเก็ต มีการเดินทางเข้ามาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและประเทศเพื่อนบ้านจากมาเลเซีย สิงคโปร์ เดินทางมาทางเรือสำราญสัปดาห์ละ 2 เที่ยว สำหรับอัตราการเข้าพักเดือนมกราคม 2553 เพิ่มขึ้นจากเดือนมกราคมปีที่แล้วร้อยละ 19.23 ด้านกลุ่มตลาดชาร์เตอร์ไฟลต์ที่เดินทางเข้ามายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงต้นปี 2553 ที่ผ่านมามีเที่ยวบินในอัตราที่ดีเนื่องจากมีชาร์เตอร์ไฟลต์จากกลุ่มประเทศสวีเดน ออสเตรเลีย เยอรมัน เข้ามาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเดือนมีนาคม 2553 มีกลุ่มนักท่องเที่ยวจากอิหร่าน นับเป็นตลาดที่มีอัตราการเติบโตสูงที่สุดจากประเทศตะวันออกกลาง มีอุปนิสัยสนุกสนานร่าเริงชอบการท่องเที่ยวและดื่มกิน มีการใช้จ่ายสมเหตุสมผล เลือกพักโรงแรมระดับ 3-4 ดาว ซื่อสัตย์ระดับกลาง-สูง สำหรับกลุ่มตลาดชาร์เตอร์ไฟลต์ไม่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศ เนื่องจากลักษณะการบินตรงทำให้กลุ่มดังกล่าวไม่มีการยกเลิกการเดินทางและการจองห้องพักในจังหวัดภูเก็ต

ในส่วนกิจกรรมหลักในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตตั้งแต่ช่วงกลางปี 2553 มีประเพณีสงกรานต์ (Songkran : The Water Festival on the Beach & Phuket Bike Week) คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาจังหวัดภูเก็ตกว่า 30,000 คน มีรายได้หมุนเวียนกว่า 1,000 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมเสริมต่างๆ อาทิ Laguna Phuket Internation Marathon และ Six Sense Phuket Race Week ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะส่งผลดีต่อนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตอย่างต่อเนื่องสำหรับแนวโน้มการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในช่วงกลางปี 2553 หากเหตุการณ์ทางการเมืองภายในประเทศเป็นไปอย่างสงบ จะไม่ส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวของตลาดระยะไกล ส่วนตลาดระยะใกล้คงได้รับผลกระทบบ้าง

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ปี 2552 พบว่าสาขาการผลิตที่มีสัดส่วนสูงสุด ได้แก่

- สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 37
- สาขาการขนส่งและคมนาคม ร้อยละ 16
- สาขาค้าส่งค้าปลีก ร้อยละ 10
- สาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 5
- สาขาตัวกลางทางการเงิน ร้อยละ 5
- สาขาก่อสร้าง ร้อยละ 4
- สาขาประมง ร้อยละ 4
- อื่นๆ ร้อยละ 19

ภาวะเศรษฐกิจการค้าของจังหวัดภูเก็ต ในช่วงปี 2553 ขยายตัว โดยพิจารณาได้จากเศรษฐกิจด้านอุปทานภาคการบริการและการท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและภาคการเกษตรที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันอุปสงค์ด้านการอุปโภคบริโภค และการลงทุนขยายตัวเช่นเดียวกัน โดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ในแต่ละภาคเศรษฐกิจการค้า ดังนี้

1. ภาคการบริการและการท่องเที่ยว ภาวะการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตในช่วงปี 2553 ขยายตัว โดยจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานภูเก็ต รวมทั้งสิ้น 1,921,376 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีจำนวนนักท่องเที่ยว 1,317,654 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.81 ซึ่งแยกเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานภูเก็ต จำนวน 1,664,277 คน และนักท่องเที่ยวที่เดินทางผ่านทางเรือ จำนวน 257,099 คน ในขณะที่จำนวนเที่ยวบินได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นทั้งเที่ยวบินตรงและเที่ยวบินภายในประเทศ ซึ่งยอดรวมของจำนวนเที่ยวบินขาเข้าจากต่างประเทศทั้งปีรวมทั้งสิ้น 10,322 เที่ยวบิน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 25.58 ส่วนจำนวนเรือท่องเที่ยวและเรือยอร์ช มีจำนวน 1,619 ลำ เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.43 โดยนักท่องเที่ยวได้เดินทางเข้ามามากที่สุดอยู่ในช่วงไตรมาสแรกและไตรมาสสุดท้ายของปี เนื่องจากเป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว ประกอบกับเป็นช่วงที่ได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น การจัดงานย้อนอดีตเมืองภูเก็ต และการแข่งขันเรือใบชิงถ้วยพระราชทานกิงส์คัพ ที่ส่งผลทำให้เรือยอร์ชเข้ามาเทียบท่าเพื่อทำการแข่งขันมากขึ้น นอกจากนี้ ในช่วงไตรมาสแรกยังได้มีเรือท่องเที่ยว “ควีนแมรี” (เรือท่องเที่ยวสำราญขนาดใหญ่) ได้นำนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีรายได้สูงแวะพักที่จังหวัดภูเก็ต ทำให้ช่วงดังกล่าวจังหวัดมีรายได้สะพัดมากขึ้น โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามามากที่สุด 5 อันดับแรกของปี 2553 ได้แก่ ออสเตรเลีย จีน เกาหลี รัสเซีย และสวีเดน

ในส่วนของธุรกิจโรงแรมในจังหวัด ขยายตัว ตามปริมาณการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี จากการส่งเสริมของภาครัฐและเอกชน โดยในช่วงปี 2553 โรงแรมในจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่ได้มีการจัดโปรโมชั่นพิเศษเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน ซึ่งส่งผลทำให้อัตราการเข้าพักโดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 72.4 สำหรับด้านข้อมูลการขออนุญาตจัดตั้งโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรมฯ พบว่าในช่วงปี 2553 มีโรงแรมที่ขออนุญาตจัดตั้งรวมทั้งสิ้น 26 ราย เมื่อเทียบกับปีก่อนที่มีจำนวนการขออนุญาตจัดตั้ง 8 ราย เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 225 โดยโรงแรมที่ขออนุญาตจัดตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอกะทู้ 11 แห่ง อำเภอเมือง 10 แห่ง และอำเภอถลาง 5 แห่ง

2. ภาคการค้าและการลงทุน โครงการที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในช่วงปี 2553 **ชะลอตัว** โดยจังหวัดภูเก็ตได้รับอนุมัติให้ลงทุนมากเป็นอันดับ 3 ของภาคใต้ตอนบน รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดกระบี่ โดยโครงการที่ได้รับอนุมัติมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 9 โครงการ เงินลงทุน 3,001 ล้านบาท เป็นหุ้นไทยคิดเป็นร้อยละ 32.59 และหุ้นไทย+ต่างชาติร้อยละ 67.41 ซึ่งเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนจำนวนโครงการลดลงคิดเป็นร้อยละ 18.18 ในขณะที่จำนวนเงินลงทุนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 71.58 โดยกิจการที่ได้รับอนุมัติให้ลงทุนได้แก่ กิจการซอฟต์แวร์ 3 โครงการ (หุ้นไทย+ต่างชาติ) กิจการสวนสนุก (หุ้นไทย+ต่างชาติ) กิจการผลิตไฟฟ้าจาก

การลงทุนประกอบธุรกิจในช่วงปี 2553 ขยายตัว โดยจำนวนนิติบุคคลที่จัดตั้งใหม่มีจำนวน 1,369 ราย เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีจำนวน 1,351 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 1.33 ในขณะที่จำนวนเงินลงทุน 3,138.67 ล้านบาทเพิ่มขึ้นจาก 2,647.75 ล้านบาทของปีก่อน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.54 โดยการลงทุนขยายตัวมากที่สุดอยู่ในช่วงไตรมาสแรกของปี ซึ่งดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 50.89 ส่วนภาคธุรกิจที่มีความเชื่อมั่นสูงสุดได้แก่ ภาคการค้าปลีก การบริการและการค้าส่ง ตามลำดับ โดยการลงทุนประกอบธุรกิจในช่วงปี 2553 ส่วนใหญ่เป็นกิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 42.86 ด้านการท่องเที่ยว (โรงแรม ร้านอาหาร ค่าน้ำและจำหน่ายอุปกรณ์) ร้อยละ 30.26 รับเหมาก่อสร้าง ร้อยละ 12.10 ค้าส่งค้าปลีก ร้อยละ 10.05 และอื่นๆ ร้อยละ 4.73 ทั้งนี้พื้นที่การลงทุนตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองคิดเป็นร้อยละ 61.05 อำเภอกะทู้ ร้อยละ 30.88 และอำเภอถลางร้อยละ 8.07

สำหรับการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ขยายตัว โดยพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตในช่วงปี 2553 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 2,294,057 ตร.ม. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีจำนวนพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้าง 1,635,363 ตร.ม. หรือคิดเป็นร้อยละ 40.27 ซึ่งเป็นการก่อสร้างบ้านพักเพื่อที่อยู่อาศัย (บ้านเดี่ยว/ทาวเฮ้าส์/อาคารชุด) จำนวน 1,690,129 ตร.ม.เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 41.76 โดยพื้นที่ที่ขออนุญาตก่อสร้างมากที่สุดในเขตเทศบาลเมืองป่าตอง เทศบาลตำบลกะรน และรัชฎา สำหรับการขออนุญาตก่อสร้างพื้นที่เพื่อการพาณิชย์มีจำนวน 127,796 ตร.ม. เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.11 โดยเป็นการขออนุญาตก่อสร้างโรงแรมและตึกแถว ซึ่งตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองป่าตอง เทศบาลตำบลกะรน วิจิต รัชฎา และ อบต.เชิงทะเล ส่วนการก่อสร้างอื่นๆ พื้นที่รวมทั้งสิ้น 476,132 ตร.ม. ได้แก่ การก่อสร้างสโมสร สระว่ายน้ำและสนามกีฬา เป็นต้น

3. ภาคเกษตรกรรม อุปทานภาคการเกษตร(ยางพารา) ในช่วงปี 2553 ขยายตัว โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสที่ 2 และไตรมาสสุดท้ายของปี เนื่องจากปริมาณผลผลิตเข้าสู่ตลาดน้อย จากการเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญและภัยแล้ง (ไตรมาสแรกและไตรมาสที่ 2) ส่งผลทำให้ปริมาณผลผลิตของประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ (เวียดนาม มาเลเซีย) ลดลง ในขณะที่ความต้องการของตลาดยังคงมีอย่างต่อเนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ทำให้ประเทศผู้ผลิตอุตสาหกรรมยานยนต์ (ญี่ปุ่น จีน) มีความต้องการผลผลิตเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของธุรกิจดังกล่าว โดยราคายางพารา(ยางแผ่นดิบคุณภาพ 3) ในช่วงปี 2553 เฉลี่ยกิโลกรัมละ 102.52 บาท เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ที่ราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 56.81 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 80.46

สำหรับด้านการประมงในช่วงปี 2553 **ชะลอตัว**เมื่อเทียบกับปีก่อน พิจารณาได้จากปริมาณปลาที่ขึ้นท่าเทียบเรือลดลง สาเหตุเนื่องมาจากในช่วงไตรมาสแรกและไตรมาสที่ 2 ของปีที่เกิด

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดฉะเชิงเทรา

ด้านอุตสาหกรรม

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา แยกเป็นรายอำเภอ ปี 2553

อำเภอ	จำนวน โรงงาน	เงินทุน (บาท)	จำนวนคนงาน		
			ชาย	หญิง	รวม
เมือง	332	5,523,508,062	4,910	1,487	6,397
กลาง	80	8,135,686,779	1,346	672	2,018
กะทู้	34	717,464,500	298	70	368
รวม	446	14,376,659,341	6,554	2,229	8,783

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา

ด้านแรงงาน

อัตราผู้อยู่ในวัยแรงงานของจังหวัดฉะเชิงเทรา ปี 2553 คิดเป็นร้อยละ 68 . 09 ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีจำนวนกำลังแรงงานเพียง 1 61, 3 31 คน เป็นผู้มีงานทำ 15 8, 4 31 คน หรือร้อยละ 98.2 ของกำลังแรงงานและทำงานนอกภาคเกษตรกรรมถึงร้อยละ 96.8 ส่วนใหญ่ทำงานในสาขาบริการ ประเภทโรงแรมและภัตตาคาร รองลงมาคือ สาขาการขนส่ง การขายปลีก ๆ และสาขาการก่อสร้าง ซึ่งเมื่อเทียบกับความเป็นจังหวัดท่องเที่ยวแล้ว ถือว่าจำนวนกำลังแรงงานยังมีน้อย เนื่องจากภาคธุรกิจท่องเที่ยวเป็นภาคธุรกิจสำคัญ ที่มีความต้องการแรงงานมาก โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว นอกจากนี้จังหวัดฉะเชิงเทรามีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ วันละ 204 บาท สูงเป็นอันดับหนึ่งในภาคใต้ ทำให้เกิดปัญหาแรงงานต่างถิ่นหลั่งไหลเข้ามาทำงานในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นจำนวนมาก รวมไปถึงแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้จากจำนวน

อัตราการว่างงานจากผลสำรวจของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 1.80 ของกำลังแรงงานรวมหรือประมาณ 2,900 คน สาเหตุการว่างงาน ส่วนใหญ่มาจากการไม่พอใจในตำแหน่งงานว่างที่มีอยู่ ต้องการเปลี่ยนงานที่มีรายได้และสวัสดิการดีกว่า หรือรอเลือกตำแหน่งงานที่ตรงกับความต้องการของตน

การศึกษา

จังหวัดภูเก็ตมีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทั้งหมด 99 แห่ง แบ่งเป็นตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา รวม 93 แห่ง ปวช.-ปวส. 4 แห่ง ปริญญาตรี 2 แห่ง

จำนวนสถานศึกษาในระบบโรงเรียน จำแนกตามระดับที่เปิดสอน

ประเภทสถานศึกษา	จำนวน
1. สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภูเก็ต	
1.1 ประเภททั่วไป	
- ระดับประถมศึกษา	41
- ระดับมัธยมศึกษา	6
1.2 ประเภทขยายโอกาสทางการศึกษา	12
1.3 ประเภทศึกษาสงเคราะห์	1
1.4 ประเภทการศึกษาพิเศษ	1
2. สถานศึกษาสังกัดเอกชน	
2.1 ประเภทอนุบาล	8
2.2 ประเภทอนุบาล-ประถมศึกษา	7
2.3 ประเภทประถมศึกษา	2
2.4 ประเภทอนุบาล-ประถม-มัธยมศึกษาตอนต้น	1
2.5 ประเภทอนุบาล-ประถม-มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	2
2.6 ประเภทมัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	1
2.7 ประเภทอาชีวศึกษา (ระดับ ปวช.-ปวส.)	4
3. สถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครภูเก็ต	6
4. สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	5
5. สถานศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	2
รวมทั้งพื้นที่	99

สถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีโรงเรียนในสังกัด 5 แห่ง คือ โรงเรียน อบจ. บ้านตลาดเหนือ (วันครู 2502) โรงเรียน อบจ.เมืองภูเก็ต โรงเรียน อบจ.บ้านไม้เรียบ(ตันติโกวิทบำรุง) และ โรงเรียน อบจ. บ้านนาบอน ซึ่งได้รับถ่ายโอนมาจากกระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียน อบจ.สาทรร่วมพัฒนา ซึ่ง อบจ. จัดตั้งขึ้นมาตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตและประกาศขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากข้อมูลคดีที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2553 พบว่า มีการแจ้งความในคดี อุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญจำนวน 63 คดี คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ จำนวน 214 คดี คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน 628 คดี คดีที่นำใ้ใจ 351 คดี และคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย 5,647 คดี

ตาราง เปรียบเทียบสถิติคดีที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

ประจำเดือน มกราคม – ธันวาคม 2552 เปรียบเทียบกับปี 2553

ประเภทความผิด	ม.ค.-ธ.ค. 52	ม.ค.-ธ.ค. 53	เพิ่ม/ลด
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ			
- ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	45	50	+5
- ปล้นทรัพย์	8	15	+5
- ลักพาเรียกค่าไถ่	-	-	-
- วางเพลิง	-	-	-
รวม	53	63	+10
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ			
- ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	45	40	-5
- ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	4	3	-1
- ทำให้ตายโดยประมาท	4	4	-
- พยายามฆ่า	59	37	-22
- ทำร้ายร่างกาย	179	150	-29
- ข่มขืนกระทำชำเรา	19	23	+4
รวม	261	214	-47

ประเภทความผิด	ม.ค.-ธ.ค. 52	ม.ค.-ธ.ค. 53	เพิ่ม/ลด
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์			
- ลักทรัพย์	589	485	-104
- ชิงทรัพย์	55	39	-16
- ริดเอาทรัพย์	-	-	-
- กรรโชก	11	5	-6
- ชิงทรัพย์	19	40	+21
- ปล้นทรัพย์	8	13	+5
- รับของโจร	3	2	-1
- ทำให้เสียทรัพย์	41	46	+5
รวม	726	628	-98
4. คดีที่น่าสนใจ			
- โจรกรรมรถจักรยานยนต์	113	90	-23
- โจรกรรมรถยนต์	25	29	+4
- ปล้นชิงรถยนต์โดยสาร	-	-	-
- ข่มขืนและฆ่า	-	-	-
- นื้อ โกง	103	70	-33
- ยักยอก	194	162	-32
รวม	435	351	-84
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย			
- อาวุธปืน	267	176	-91
- การพนัน	968	1,087	+119
- ยาเสพติด	2,439	3,232	+793
- ปราบปรามการค้าประเวณี	1,318	1,311	-7
- มีและเผยแพร่วัตถุลามก	7	17	+10
รวม	4,732	5,647	+915

ที่มา : กองบังคับการตำรวจจังหวัดภูเก็ต

โครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคมขนส่ง

1) ระบบขนส่งทางบก จังหวัดภูเก็ต มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่าง หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ที่สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา มีรถยนต์ประจำทางบริการ ทั้งรถปรับอากาศ รถปรับอากาศพิเศษ และรถธรรมดา วิ่งบริการระหว่างจังหวัด โดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 เป็นถนนสายหลักผ่านสะพานท้าวเทพกระษัตรี และสะพานสารสิน ผ่านอำเภอถลางเข้าสู่ตัวเมืองภูเก็ต

สำหรับระบบขนส่งมวลชนในเขตเมือง มีบริการรถโดยสารขนาดเล็ก รถตุ๊กๆ ตลอดจนมอเตอร์ไซค์รับจ้างเป็นจำนวนมาก จากบริเวณศูนย์กลางเมืองภูเก็ต ไปยังชุมชนต่างๆ และสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัด

สถิติจำนวนรถที่จดทะเบียนในเขต จังหวัดภูเก็ต ปี 2550 – 2553

ประเภทของรถ	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน	2,751	2,837	2,916	3,044
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน	49,470	54,641	57,508	62,132
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	37,699	39,219	38,744	38,529
รถยนต์ 4 ล้อเล็กรับจ้าง	516	515	515	513
รถจักรยานยนต์	213,075	222,417	226,194	233,584
รถจักรยานยนต์สาธารณะ	3,008	3,051	2,992	2,795
รวม	306,519	322,680	328,869	340,597

(ที่มา : ฝ่ายทะเบียนรถและขนส่ง สำนักงานขนส่ง จังหวัดภูเก็ต)

2) ระบบการขนส่งทางน้ำ จังหวัดภูเก็ตมีท่าเรือน้ำลึก 1 แห่ง ได้แก่ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต ณ บริเวณอ่าวมะขาม เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ที่สามารถติดต่อกับประเทศแถบตะวันตกได้โดยตรง และเพื่อการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีท่าเทียบเรือท่องเที่ยวขนาดเล็กอีก 14 แห่ง และท่าเทียบเรือน้ำมัน 2 แห่ง ติดต่อเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือภูเก็ต ท่าเรือกระบี่ และท่าเรือกันตังจังหวัดตรัง

3) การขนส่งทางอากาศ จังหวัดภูเก็ตมีมีสนามบินนานาชาติภูเก็ต ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร เชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศโดยตรง ซึ่งสามารถรองรับเที่ยวบินได้ 10 เที่ยวบิน/ชั่วโมง รองรับผู้โดยสารได้มากกว่า 29 ล้านคน

การไฟฟ้า

จำนวนครัวเรือนผู้ใช้ไฟฟ้าแยกตามรายอำเภอ

เขตการปกครอง	จำนวนครัวเรือน	ครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้
อำเภอเมือง	89,335	88,791	544
อำเภอกลาง	35,643	35,456	187
อำเภอกะทู้	13,690	13,690	0

ที่มา: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ต

จำนวนการให้บริการหมายเลขโทรศัพท์ของสำนักงานส่วนบริการลูกค้าจังหวัดภูเก็ต

ศูนย์บริการลูกค้า	เลขหมายเต็ม	เลขหมายเปิดใช้	เหลือเลขหมายว่าง	จำนวนชุมสาย
ภูเก็ต	33,633	23,624	10,009	32
กลาง	11,975	8,356	3,619	17
ป่าตอง	14,692	12,557	2,135	10
ฉลอง	9,880	6,988	2,892	7
สนามบิน	4,104	2,463	1,641	9
รวมทั้งจังหวัด	74,284	53,988	20,296	75

ที่มา: บริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดภูเก็ต : มกราคม 2553

การประปา

การบริการประปาในจังหวัดภูเก็ต มีหน่วยงานรับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ

1.เทศบาลนครภูเก็ต ผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำดิบในชุมเมือง 9 แห่ง ประกอบด้วย

- ชุมน้ำหน้า รพ.วชิระภูเก็ต	ความจุ	127,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำชอยพะเนียง	ความจุ	72,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำเทศบาล	ความจุ	334,000	ลบ.ม
- ชุมแฝด	ความจุ	732,900	ลบ.ม
- ชุมน้ำริมถนนวิจิตรสงคราม	ความจุ	222,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำบริษัททอณูภาย อ.กะทู้	ความจุ	2,000,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำคุณคณิต	ความจุ	73,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำบริษัททอณูภายเจ้าฟ้า	ความจุ	1,000,000	ลบ.ม

2. การประปาส่วนภูมิภาค ดำเนินการผลิตน้ำประปาจาก 2 แหล่ง คือ โรงกรองน้ำกะหลิม และ โรงกรองน้ำบางวาด

3. การประปาท้องถิ่น จำนวน 5 แห่งให้บริการในชุมชนและบริเวณใกล้เคียง

- การประปาเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี
- การประปาเทศบาลตำบลเชิงทะเล
- การประปาบ้านสะปำ
- การประปาเทศบาลเมืองป่าตอง
- การประปา อบต.เทพกระษัตรี

การชลประทาน

ปริมาณน้ำต้นทุน

จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งเก็บกักน้ำของทั้งเกาะภูเก็ต ที่ใช้ได้ในปี 2553 รวมความจุประมาณ 28.4 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยเมื่อรวมกับน้ำท่า น้ำทะเลและน้ำใต้ดินจะสามารถนำมาใช้ได้ ประมาณ 46 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี แยกเป็นน้ำผิวดิน 38 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปีหรือร้อยละ 82 ของปริมาณน้ำที่นำมาใช้ได้ทั้งหมดน้ำใต้ดิน 4 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี หรือร้อยละ 9 น้ำทะเล 4 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี หรือร้อยละ 9

ปริมาณน้ำต้นทุนที่นำมาใช้ได้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการทั้งหมด โดยเฉพาะในพื้นที่บริเวณที่ไม่มีระบบประปาจำเป็นต้องใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น บ่อน้ำบาดาลและประปาชนบทขนาดเล็ก ดังรายละเอียดของแหล่งน้ำต่าง ๆ คือ

- อ่างเก็บน้ำบางวาดความจุ 7.3 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ประมาณ 14 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี รวมการสูบน้ำเพิ่มเติม

- อ่างเก็บน้ำคลองบางเหนียวความจุ 7.2 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ประมาณ 5 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

- ขุมเหมืองของรัฐ 7 แห่ง ความจุ 1.5 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ 3 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี (ขุมสวนหลวง 3 แห่ง, ขุมเทศบาลภูเก็ต, ประปา อบต.ศรีสุนทร, ขุมประปาเทศบาลเชิงทะเล, ขุมประปาเทศบาลเทพกระษัตรี) 54

- ขุมเหมืองเอกชน 6 แห่ง ความจุ 4.0 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ 6 ล้าน ลูกบาศก์เมตร/ปี (ขุม

อนุภาษกะทู้, ขุมพะเนียง, ขุมหน้า รพ.วชิระ, ขุมท่าหนึก, ขุมฮิตเลอร์, ขุมประปา อบต.ฉลอง)

- ประปาภูมิภาคภูเก็ตซื้อน้ำประปาจากบริษัท REQ. 2 แห่ง แหล่งน้ำมีความจุประมาณ 0.7 ล้านลูกบาศก์เมตร และรับน้ำท่าจากคลองธรรมชาติ รวมผลิตน้ำประปาเฉลี่ย 6 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

- ประปาภูมิภาคภูเก็ตซื้อน้ำประปาจากบริษัท REQ. ผลิตน้ำประปาจากน้ำทะเล กำลังผลิต 12,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน ผลิตน้ำประปาเฉลี่ย 4 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

- ปรากฏภูมิภาคภูเก็ต สูบใช้จากคลองบางใหญ่เฉลี่ย 3 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
- น้ำจากบ่อบาดาลที่ขออนุญาต 95 แห่ง รวมสูบน้ำใช้ประมาณ 3 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
- ประปาสัมปทานในธุรกิจบ้านจัดสรรของเอกชน 5 แห่ง ใช้น้ำจากบ่อบาดาล และขุมเหมือง ความจุประมาณ 0.5 ล้านลูกบาศก์เมตร รวมผลิตน้ำประปาเฉลี่ย 2 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

ปริมาณความต้องการน้ำ

จากการวิเคราะห์ปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรม โดยใช้ข้อมูลจริงปี 2545-2549 และวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มปริมาณความต้องการน้ำ ของจังหวัดภูเก็ต มีความต้องการน้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2 ต่อปี ตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและปริมาณนักท่องเที่ยว ซึ่งจากปี 2547 มีความต้องการน้ำประมาณ 42 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2553 ต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคประมาณปีละ 51 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือต้องการน้ำประปาเฉลี่ยประมาณวันละ 139,726 ลูกบาศก์เมตร ส่วนในระยะยาวปริมาณความต้องการน้ำ ดังนี้

ปี 2560 ต้องการน้ำ ประมาณ 61 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปี 2570 ต้องการน้ำ ประมาณ 78 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปี 2580 ต้องการน้ำ ประมาณ 101 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปริมาณความต้องการน้ำเทียบสัดส่วนเป็นรายอำเภอ คือ

อำเภอเมืองภูเก็ต ต้องการน้ำประมาณร้อยละ 58 ของปริมาณความต้องการทั้งหมด

อำเภอกะทู้ ต้องการน้ำประมาณร้อยละ 20 ของปริมาณความต้องการทั้งหมด

อำเภอถลาง ต้องการน้ำประมาณร้อยละ 22 ของปริมาณความต้องการทั้งหมด

การสื่อสาร

1) โทรศัพท์ การบริการด้านโทรศัพท์ในจังหวัดภูเก็ต ดำเนินการโดย บริษัท ทศท.คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) แบ่งชุมสายเพื่อให้บริการแก่ชุมชนต่าง ๆ 12 ชุมสาย จำนวนเลขหมายที่เปิดให้บริการแล้ว 90,941 เลขหมาย

2) ไปรษณีย์และโทรเลข การให้บริการด้านไปรษณีย์และโทรเลขทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศ และต่างประเทศ ดำเนินการโดยสำนักงานการสื่อสารไปรษณีย์เขต 8 โดยผ่านการให้บริการโดยที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 11 แห่ง กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ

3) วิทยุโทรทัศน์ พื้นที่จังหวัดภูเก็ต ได้รับสัญญาณภาพและเสียงจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ได้ชัดเจนทุกช่อง คือ 3,5,7,9,NBT และ Thai PBS และยังมีสถานีวิทยุโทรทัศน์ส่วนภูมิภาค 1 สถานี คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต กรมประชาสัมพันธ์ ตั้งอยู่บนเขาแร้ง อำเภอเมืองภูเก็ต แพร่ภาพออกอากาศทางช่อง 11 นอกจากนั้นยังมีเคเบิลทีวี 2 สถานี คือ ภูเก็ตเคเบิล และ KPP

4) วิทยุกระจายเสียง จังหวัดภูเก็ตมีสถานีวิทยุกระจายเสียงหลัก 7 สถานี ออกอากาศในระบบ FM 5 สถานี และระบบ FM-AM 2 สถานี มีสถานีวิทยุชุมชน 42 สถานี

5) หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ได้แก่ หนังสือพิมพ์เสียงใต้, เศรษฐกิจธุรกิจ, ภูเก็ตโพสต์, อันดามันโพสต์, เสียงทักษิณ, อินไซด์ภูเก็ต, มติใต้, และที่ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ คือ ภูเก็ตกัสเซท

ทรัพยากรธรรมชาติ

1. ป่าไม้

ป่าไม้ของจังหวัดภูเก็ตแบ่งออกได้เป็น 4 แบบใหญ่ ๆ คือ

ป่าเขตร้อนชื้น เป็นป่าค่อนข้างรก ด้านล่างมีไม้เล็ก ๆ ค่อนข้างรกทึบ ส่วนใหญ่อยู่แถบภูเขา หุบเขา เป็นแถบเขาพระแทว เขานาคเกิด เขาบางคู

ป่าชายเลน เป็นป่าไม้ผลัดใบในเขตร้อนชื้น ส่วนใหญ่เรียกว่าป่าโกงกาง ต้นพังกา มีมากแถบด้านตะวันออกของเกาะตั้งแต่ท่าฉัตรไชยตอนเหนือไปจดด้านใต้ แหล่งป่าชายเลนที่สำคัญคือ ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภา ป่าชายเลนคลองท่ามะพร้าว ป่าชายเลนคลองพารา ตลอดไปแนวคลองบางโรง คลองท่าเรือ คลองบางชีหล้า และคลองท่าจีน ต้นไม้ที่มีมากในแถบป่าพังกาคือ ต้นพังกา แสม ลำพู ตะบูน ประทะเลเป่า เหงือกปลาหมอ

ป่าชายหาด เป็นป่าโปร่งผลัดใบ ขึ้นในบริเวณที่น้ำทะเลไปถึง ป่าชายหาด เป็นป่าที่ถูก บุกรุกมากที่สุด ในการทำที่พักด้านท่องเที่ยวและการเลี้ยงสัตว์น้ำริมฝั่ง ต้นไม้สำคัญคือ พวงหูกวาง ตีนเป็ดทะเล สนทะเล โพธิ์ทะเล หยีน้ำ จิก ป่าชายหาดของภูเก็ต เช่นที่ หาดในยาง ท่าฉัตรไชย

ป่าพรุ ป่าในพื้นที่ลุ่มน้ำท่วมตลอด ชาวภูเก็ตเรียกโพ๊ะ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสันทรายกั้นน้ำทะเลไว้จนน้ำแห้งลง มีพืชขึ้น เป็นพวก ผักกูด ลำแพ้ง จูด เสม็ด หญ้าวงช้าง โพละ ของภูเก็ตเคยมี เช่น บริเวณหาด ไม้ขาว พรุทับเขย พรุยายรัตน์ พรุจืด พรุยาว พรุจิก พรุไม้ขาว

ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบก มี 9 ป่า ได้แก่

1. ป่าเขารวก-เขาเมือง
2. ป่าควนเขาพระแทว
3. ป่าบางขนุน
4. ป่าเกาะโหลน
5. ป่าเทือกเขากมลา
6. ป่าเทือกเขานาคเกิด
7. ป่าเขาโต๊ะแซะ
8. ป่าเขาสามเหลี่ยม
9. ป่าเขาไม้พอก-ไม้แก้ว

ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลนมี 7 ป่า ได้แก่

1. ป่าเลนคลองบางชีเหล้า-คลองท่าจีน
2. ป่าเลนคลองเกาะผี
3. ป่าเลนคลองพารา
4. ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว
5. ป่าเลนคลองท่าเรือ
6. ป่าเลนคลองอู่ตะเภา
7. ป่าเลนคลองบางโรง

จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 จำนวน 16 ป่า รวมพื้นที่ป่า 28,029.50 ไร่

พื้นที่ป่าไม้ถาวร	เนื้อที่ (ไร่)	พื้นที่ป่าไม้ถาวร	เนื้อที่ (ไร่)
1. ป่าสนทะเลลาชัน	19	9. ป่าเลนคลองท่าเรือ	1,103
2. ป่าเลนคลองอู่ตะเภา	1,034	10. ป่าควนเขากมลา	6,434
3. ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว	1,629	11. ป่าเลนคลองมุดง	1,519.50
4. ป่าเลนคลองพารา	916	12. ป่าเลนคลองบางชีเหล้า- คลองท่าจีน	1,211
5. ป่าเขาสามเหลี่ยม	1,481	13. ป่าควนเขานาคเกิด	5,280
6. ป่าบางขนุน	1,122	14. ป่าควนเขาโต๊ะแซะ	132
7. ป่าเลนคลองบางโรง	608	15. ป่าเกาะโหลน	786
8. ป่าควนเขาพระแทว	4,693	16. ป่าเขารวก เขาเมือง	92
รวมเนื้อที่			28,029.50 ไร่

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต

ด้านการเมืองและการบริหาร

การปกครอง

จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมือง ภูเก็ต อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง มีตำบล 17 ตำบล และ 103 หมู่บ้าน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 9 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบลอีก 9 แห่ง

ตารางแสดงข้อมูลเขตการปกครอง

อำเภอ	พื้นที่(ตร.กม)	ระยะห่างจากจังหวัด (กม)	ตั้งเมื่อ	จำนวน	
				ตำบล	หมู่บ้าน
เมืองภูเก็ต	224.000	1	พ.ศ.2481	8	44
กะทู้	67.034	10	พ.ศ.2457	3	13
ถลาง	252.000	19	พ.ศ.2441	6	46
รวม	543.034	-	-	17	103

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

ผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2551

ประเภท	ผู้มีสิทธิ	ผู้มีใช้สิทธิ	ร้อยละ
1.นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	202,056	108,897	53.89
2.สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	200,717	108,540	54.08
- อำเภอเมือง	122,846	62,366	50.77
- อำเภอถลาง	50,201	33,025	65.79
- อำเภอกะทู้	27,670	13,149	47.52

ตามมาตรา 39 พ.ร.บ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 ได้กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดควบคุมรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดรองจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามนโยบายและมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่มิมีกฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย

ข้อมูลแผนอัตรากำลัง ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ปี 2554

ลำดับที่	ส่วนราชการ	ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง	รวม
1.	สำนักปลัดฯ	29	7	15	51
2.	กองกิจการสภา	9	-	-	9
3.	กองแผนฯ	16	-	1	17
4.	กองคลัง	22	-	4	26
5.	กองช่าง	29	44	64	137
6.	กองพัสดุและทรัพย์สิน	14	-	2	16
7.	กองการศึกษาฯ	สำนักงาน 20 ครู 144	โรงเรียน 2	สำนักงาน 8 โรงเรียน 64	238
8.	กองการท่องเที่ยวและกีฬา	23	-	37	60
9.	กองสาธารณสุข	18	-	2	20
10.	กองกิจการขนส่ง	5	-	24	29
11.	หน่วยตรวจสอบภายใน	4	-	-	4
	รวม	333	53	221	607

ที่มา : ฝ่ายบริหารงานบุคคล สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อมูลด้านงบประมาณการคลัง

รายได้จากภาษีอากรและค่าธรรมเนียมที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้รับ

สัดส่วนของเงินรายได้จากการจัดเก็บเองต่อรายได้ที่ได้จากส่วนกลาง						
แหล่งรายได้	จำนวนเงิน					
	ปี 2551	ร้อยละ	ปี 2552	ร้อยละ	ปี 2553	ร้อยละ
1.รายได้ที่ได้จากส่วนกลาง	613,422,614.56	76.84	695,168,732.06	79.29	620,712,310.24	75.08
2.รายได้จากการเก็บเอง	184,854,817.70	23.16	181,620,406.76	20.71	206,032,513.44	24.92
รวมรายได้ทั้งสิ้น	798,277,432.26	100	876,789,138.82	100	826,744,823.68	100
สัดส่วนรายได้จาก ส่วนกลาง : รายได้จากการ เก็บเอง	7.7:2.3		7.9:2.1		7.5:2.5	

ความสามารถในการหารายได้จากการจัดเก็บเอง						
แหล่งรายได้จากการ จัดเก็บเอง	จำนวนเงิน					
	ปี 2551	ร้อยละ	ปี 2552	ร้อยละ	ปี 2553	ร้อยละ
1. หมวดภาษีอากร	67,227,606.77	36.37	77,484,746.24	42.66	77,985,934.67	37.85
2. หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและ โบนัส	82,371,966.83	44.56	63,289,778.72	34.85	79,786,552.42	38.73
3. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	32,796,450.10	17.74	37,448,786.10	20.62	41,263,012.55	20.03
4. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	2,392,886.00	1.29	3,104,673.70	1.71	5,923,080.00	2.87
5. หมวดรายได้จากทุน	65,908.00	0.04	292,422.00	0.16	1,073,933.80	0.52
รวม	184,854,817.70	100	181,620,406.76	100	206,032,513.44	100

ที่มา : กองคลัง

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

1. ตาม พรบ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2546

มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขต อบจ. ดังต่อไปนี้ (มาตรา 45)

- (1) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
 - (2) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
 - (3) สนับสนุนสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
 - (4) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
 - (5) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
 - (6) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตาม พรบ.ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะภายในเขตสภาพตำบล
 - (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
(7 ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - (8) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
 - (9) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคอาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2. อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย(พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ.ศ. ๒๕๔๐

ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

- (๑) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (๒) กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๓) บำบัดน้ำเสีย
- (๔) บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) วางผังเมือง
- (๖) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นทางหลวงชนบทตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

- (๓) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ
- (๔) จัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ และตลาด
- (๕) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๑๐) รักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๑๑) จัดการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา และบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๑๒) จัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา สถานพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ และสวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมสำหรับราษฎร
- (๑๓) จัดให้มีการสังคมสงเคราะห์และการสาธารณสุขการ
- (๑๔) ป้องกันและบำบัดรักษาโรค
- (๑๕) จัดตั้งและการบำรุงสถานพยาบาล
- (๑๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๗) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ
- (๑๘) กิจการที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

3. อำนาจหน้าที่ตามพรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ตามมาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน ท้องถิ่น ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
2. การสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
3. การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
4. การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
5. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. การจัดการศึกษา
7. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
8. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
9. การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
10. การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
11. การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม

12. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
13. การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
14. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
15. การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
16. การสร้างและบำรุงทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
17. การจัดตั้งและการดูแลตลาดกลาง
18. การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
19. การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
20. การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
21. การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
22. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
23. การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
24. จัดทำกิจกรรมใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
25. สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
26. การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
27. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
28. จัดทำกิจกรรมอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
29. กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

4. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 1 ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

(1) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(2) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวมและไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง

(3) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป

ข้อ 2 ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ คือ

(1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผนจังหวัด โดยการสร้างและพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดเพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสมดุลและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

(2) การก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงการที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ หรือมีการเกี่ยวเนื่องกันหลายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยงกับแผนงานโครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(3) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายศักยภาพและมุ่งต่อผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(4) การส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรมของจังหวัด

(5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(6) ให้บริการด้านเทคนิควิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากร แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(7) ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมถ่ายโอนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด “มีหน้าที่ที่ต้องทำ”

ข้อ 3 การให้การสนับสนุนแก่ประชาคม องค์กรประชาชน ควรเป็นไปในลักษณะของการส่งเสริมความสามารถดำเนินการ โดยใช้ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการในลักษณะของการร่วมคิดร่วมทำร่วมรับผลประโยชน์ โดยไม่ให้การสนับสนุนในลักษณะของการให้สิ่งของ หรือการเข้าไปดำเนินการแทน